

și s-a făcut început de la cuvîntul proorocesc care din înălțime coborînd asupra lui Isaia un chip înaripat i-a dezvăluit evanghelia).

F. 145: $\text{Ѣже вѣтъ Лѣкы сѣвѣтъ аго еѣ аго гѣ аѣ главы}$ (Capetele sfintei evanghelii de la Luca).

F. 147: $\text{Ѣже вѣтъ Лѣкы сѣвѣтъ аго еѣ аго гѣ аѣ}$ (Sfînta evanghelie de la Luca.)

F. 235 v.: $\text{Ѣже жѣ Лѣкы сѣвѣтъ аго еѣ аго гѣ аѣ издѣтъ се по лѣтъ хѣ}$
 $\text{ѣ = тѣхъ Хѣри сѣто ва вѣзнесенѣ, стѣхъ ове} \text{ хѣ вѣ до аго мо да естъ аго еже}$
 $\text{вѣтъ Лѣкы сѣвѣтъ аго еѣ аго гѣ аѣ речѣно бытъ Паулоу въ Римѣ вѣ сѣвѣщеннѣ}$
 $\text{скаго же образа вѣтъ Захарѣ сѣвѣщенника кадеца начѣтъ}$ (Sfînta evanghelie de la Luca s-a dat la 15 ani după înălțarea lui Hristos, stihuri 2800. Să se știe că sfînta evanghelie de la Luca a fost spusă de Paul la Roma, și începe de la preotul Zaharia pe cînd cădelnița după cinul preotesc).

F. 236: $\text{Главы еже вѣтъ Іу анна сѣвѣтъ аго еѣ аго гѣ аѣ}$ (Capetele sfintei evanghelii de la Ioan).

F. 237: $\text{Ѣже вѣтъ Іу анна сѣвѣтъ аго еѣ аго гѣ аѣ}$ (Sfînta evanghelie de la Ioan).

F. 304: $\text{Ѣже вѣтъ Іу анна сѣвѣтъ аго еѣ аго гѣ аѣ издѣтъ се по лѣтъ хѣ}$
 $\text{лѣ. Хѣри сѣто ва вѣзнесенѣ, въ Патмѣ вѣтроу стѣхъ ове} \text{ хѣ вѣ}$ (Sfînta evanghelie de la Ioan s-a dat la 32 ani după înălțarea lui Hristos) în insula Patmos; stihuri 2300).

F. 304v.: $\text{Ѣтъ Мѣ аго еѣ въ великы вѣтъ чѣтъ въ на лѣтъ сѣ рѣи}$ (De la Matei în sfînta joia mare la liturghie).

F. 311: $\text{Ѣтъ Мѣ аго еѣ въ великы пѣтъ вѣтъ}$ (De la Matei în vinerea mare seara).

F. 316 albă.

F. 316v.: Însemnarea popei Nicodim (fig. 2): $\text{Гни сѣвѣтъ аго еѣ аго гѣ аѣ}$
 $\text{написѣ по въ Никодимѣ на Оугръскѣи земан въ лѣтъ шѣто то гока гонѣи вѣ}$
 $\text{начѣла же бытъ а числѣмо хѣ и дѣтъ сѣтно ѣ гѣ.}$ (Această sfîntă evanghelie a scris-o popa Nicodim în Țara Ungurească în anul al șaselea al prigonirii lui, iar de la începutul firii socotim (ani) 6000 și nouă sute și 13¹).

Sub textul original slav², cu litere semi unciale:

Tîlmăcire. Această sfîntă evanghelie s-au scris de popa Nicodim la a șasea gonire în Țara Ungurească, la anul de la facerea lumii 6913 (1405)³.

Textul se continuă cu chirilice cursive (Vezi fig. 2):

S-au tîlmăcit de mine Anton Pan, profcesor de muzică, sem<inarul> sf<inte> Mitrop<olii>. 1844 august 9⁴. (Vezi fig. 2).

¹ Text și traducere la Gr. Tocilescu, *Raporturi*, p. 224; Al. Ștefulescu, *Mănăstirea Tismana*, p. 56–57, facsimil la p. 32–33; Sp. Cegăneanu, *Obiecte bisericești etc.*, p. 44; Tit Simedrea, *loc. cit.*

² Textul pare a fi întărit cu altă cerneală de Anton Pann sau de cel ce a mai procedat la fel și cu restul textului evangheliilor.

³ Anul «(1405)» adăugat cu creionul. Textul a fost publicat și de Al. Ștefulescu, *op. cit.*, p. 57, nr. 1, și de Sp. Cegăneanu, *loc. cit.*

⁴ Vezi T(eodora) V(oinescu), *Manuscrise ale lui Anton Pann în biblioteca mănăstirii Tismana*, în «Studii și cercetări de istoria artei», 1–2 (1954), p. 218–219.